

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 26-11-2015, la representació processal del Sr. R.A.C. va presentar demanda en reclamació de quantitat a tramitar pel procediment civil abreujat contra el Sr. F.G.F. i la companyia X., demanant, com a conseqüència d'un accident de circulació del 02-07-2015, llur condemna solidària a abonar-li :

- l'import de 5.846,63.-euros en concepte de reparació dels desperfectes ocasionats al seu vehicle Toyota xxxxx,

- l'import de 15.-euros mensuals des del mes de novembre del 2015 i fins que es procedeixi a la reparació del vehicle,
- la indemnització dels perjudicis a determinar en període de conclusions a resultat de la pericial mèdica,
- els interessos legals meritats des de la contesta a la demanda,
- la totalitat de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat, de procuradora i de pèrit,

Per altressí va fer expressa reserva d'accions a favor del seu mandant a fi de reclamar el cost de reparació de tots aquells danys derivats del sinistre i que no hagin estat contemplats en l'informe pericial emès el dia 13 d'agost del 2015.

II.- La representació processal del Sr. F.G.F. i de la companyia X., va oposar-se parcialment a la demanda sol·licitant que es fixés en 2.850.-euros la indemnització en concepte de danys materials patits pel vehicle Toyota i que es deixés la fixació de les lesions pendent del resultat de la pericial mèdica, el tot amb imposició a l'agent de les costes processals ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat, de procurador i de pèrit.

III.- Per Sentència de data 13-10-2016, l'Hble. Tribunal Unipersonal va decidir :” **Primer.-** *Estimar de forma íntegra la demanda formulada per la representació processal del Sr. R.A.C. contra la companyia X. i el Sr. F.G.F., i condemnar amb caràcter solidari, a la companyia X. i al Sr. F.G.F., a pagar la suma de 5.846,63.-euros en concepte del cost de reparació del vehicle, sempre i quan en període d'execució de sentència, el Sr. R.A.C. acrediti haver fet pagament de la citada quantitat, i a satisfer l'import de 1.000.-euros en concepte de perjudici dolorós, i altra suma de 15.-euros mensuals, a comptar del mes de novembre del 2015 i fins que es procedeixi a la reparació del vehicle, majorades aquestes darreres sumes dels interessos legals comptadors des de la fermesa de la present resolució judicial.*

Segon.- *Fer expressa reserva d'accions a favor del Sr. R.A.C. respecte d'uns eventuais danys que puguin derivar de l'accident d'autes,*

que siguin constatats en el decurs de la reparació del vehicle, i que no obrin contemplats al dictamen pericial emès pel Sr. J.S.S. el dia 13 d'agost del 2015.

Tercer.- *Fer imposició a la part defenent de les costes judicials ocasionades, de conformitat amb el preveu el IV. CONSIDERANT de la present resolució judicial.”.*

IV.- Contra aquesta resolució, ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la companyia X. demanant la seva revocació parcial i que es dictés una nova en el sentit d'estimar de forma molt parcial la reclamació formulada pel Sr. R.A.C., fixant l'import a satisfer en l'import màxim de 3.850.-euros (corresponent a 2.850.-euros en concepte de valor venal del vehicle i 1.000.-euros en concepte de *pretium doloris*), amb imposició al Sr. R.A.C. de les costes d'ambdues instàncies.

La representació processal del Sr. F.G.F. indica que per error en l'encapçalament de l'escrit d'apel·lació no consta com a part apel·lant però que comparteix plenament la motivació i les conclusions de la representació processal de la companyia X.

La representació processal del Sr. R.A.C. demana la confirmació íntegra de la sentència, amb imposició de les costes a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- No és objecte de discussió entre les parts que el dia 02-07-2015 va tenir lloc a Andorra la Vella un accident de circulació entre el vehicle TOYOTA xxxxx del Sr. R.A.C. i el vehicle MERCEDES xxxxx del Sr. F.G.F.

Aquest darrer i la seva asseguradora, la companyia X., no van negar llur responsabilitat i el plet només va versar sobre la qüestió de les indemnitzacions.

En aquesta alçada, la indemnització de les lesions no és qüestió de controvèrsia puix la part apel·lant accepta l'import de 1.000.-euros fixat pel tribunal en concepte de *pretium doloris*.

Queda la qüestió de la indemnització del perjudici material la qual té dos aspectes : la determinació del perjudici en concepte de danys al vehicle i la qüestió de la plaça de pàrquing.

II.- El primer aspecte del recurs de la companyia X. és en relació amb la qüestió de la valoració i indemnització dels danys al vehicle. Argumenta en substància que: 1) el cost de reparació en relació al valor venal és desproporcionat ; 2) s'ha d'estar a l'informe i a la testifical del pèrit Sr. M. i 3) s'ha de prendre en compte que el cost de reparació es veurà augmentat després de desmuntar el vehicle i que això augmenta el seu caràcter desproporcionat.

En quant a la qüestió de si la indemnització del propietari d'un vehicle danyat s'ha de fer en base al cost de les reparacions del mateix o en base al seu valor venal al moment de l'accident, aquesta Sala ha pogut establir una doctrina de la qual es poden extreure dos principis essencials :

Un, ha de prevaler el principi de *restitutio in integrum* amb el matís que es pot invocar l'excepció de desorbitadament. Així, el perjudicat té dret, si així ho prefereix, a ser indemnitzat en el cost de reparació del vehicle encara que dit cost sigui superior al valor venal, encara que, de forma excepcional, el caràcter desproporcionat del cost de reparació en relació al valor venal obligui a preferir aquest darrer.

Dos, per tal d'evitar un enriquiment injust, l'òrgan jurisdiccional pot exigir que el perjudicat aporti en tràmit d'execució de Sentència la prova d'haver pagat la reparació del seu vehicle pel cost que assenyalava.

Són aquests principis que aplica la sentència criticada i ho fa de manera correcta.

En el present cas, es van dur a terme dues pericials de part.

De l'informe pericial realitzat pel Sr. J.S.S. a petició de la companyia asseguradora del demandant ressort d'una part que el valor venal del vehicle TOYOTA del Sr. R.A.C. seria de 4.100.-euros i d'altra part que el cost de reparació del mateix seria de 5.846,63.-euros.

De l'informe pericial realitzat pel Sr. M. a petició de la companyia defenent i ara recurrent ressort que el valor venal del mateix seria de 2.850.-euros i que el cost de reparació seria de 6.856,26.-euros.

La part recurrent considera que s'haurien de prendre en compte aquestes darreres xifres les quals evidenciarien que el cost de reparació és desproporcionat per ser de més del doble del valor venal.

Però pel que fa a la determinació del valor venal, considerem que el de 2.850.-euros és exageradament baix. En efecte, de l'estudi conjunt dels dos informes, dels elements aportats per l'agent sobre vehicles similars i de les explicacions del Sr. M., apareix que el vehicle danyat és un TOYOTA (vehicle familiar de 7 places) de l'agost del 2000 amb 124.370 kilòmetres al moment de l'accident; que el Sr. R.A.C. l'havia comprat poc més d'un any abans pel preu de 7.500.-euros; que no existeix cap altre vehicle igual en el mercat andorrà i que les ofertes internet relatives a cotxes similars corresponen a una mitjana que no baixa de 4.000.-euros.

Aquests elements han de portar a fixar el valor venal en una xifra no inferior en 4.000.-euros i la part defenent no ha aportat elements suficients per a contradir-los.

Per conseqüent, compartim el criteri del tribunal que és el valor de 4.100.-euros fixat pel Sr. J.S.S. que s'ha de prendre en compte.

Pel que fa al cost de les reparacions, apareix que la diferència entre les dues avaluacions prové essencialment del fet que el Sr. M. ha tingut en compte que es faria servir a Andorra peces de recanvi provinent de França més cares que les provinent d'Espanya, i que ha pres en compte el recanvi d'una peça no tinguda en compte pel Sr. J.S.S. Però aquesta variació de 17% no és prou significativa com per modificar la conclusió que el cost de reparació no és desproporcionat.

Pel que fa a la qüestió de la reserva de drets, els dos pèrits han precisat que la seva avaluació del cost de reparació s'havia fet en base a un desmuntatge parcial del vehicle limitat a les peces afectades però que existia la possibilitat que al desmuntar-ho del tot apareguin danys ocults. És així que el tribunal va donar lloc a la petició del demandant de fer expressa reserva d'accions a favor del Sr. R.A.C. respecte d'uns eventuais danys que puguin derivar de l'accident d'auto.

Però, només es tracta d'una eventualitat donat que apareix que l'advertiment dels pèrits té un caràcter cautelar i que cap element objectiu permet pensar que puguin aparèixer uns danys desconeguts fent canviar de manera significativa la proporció entre el valor venal i el cost de reparació.

En tot cas, es tracta d'una reserva d'accions, la qual no significa que s'ha estimat sense limitació el cost de reparació final del vehicle sinó que s'ha afirmat el dret del Sr. R.A.C. de fer reconèixer judicialment l'existència de nous danys en relació als contemplats al dictamen pericial del Sr. J.S.S. i que es constatarien en el decurs de la reparació del vehicle. Per tant, en cas d'aparèixer aquests eventuais nous danys, la seva indemnització es sotmetria al criteri de proporcionalitat entre el seu cost i el valor venal de 4.100.-euros.

Per tant, no considerem com a justificat el caràcter desproporcionat del cost de reparació invocat per la part recurrent.

III.- El segon aspecte del recurs concerneix la indemnització del cost del lloguer d'una plaça de pàrquing tota vegada que considera la part apel·lant que no ha quedat acreditat que es tracta d'una conseqüència de l'accident. Afegeix que no es pot deixar la quantificació final d'aquest perjudici fins al final de la reparació donat que el Sr. R.A.C. podria no fer efectuar les reparacions quan al dia d'avui encara no s'han portat a terme.

Però, si la part recurrent torna a afirmar que no hauria quedat provat que el fet de llogar una plaça de pàrquing seria una conseqüència del sinistre, apareix al contrari que queda demostrat en autes que el Sr. R.A.C., qui treballa a la recepció del c., ja hi tenia llogada una plaça d'aparcament abans de l'accident; que el seu cotxe va quedar en les instal·lacions de la planxisteria R. fins al 30-10-2015; que a partir del mes de novembre del 2015 va llogar una segona plaça ("APARCAMENT2"); que a partir d'aquest moment va satisfer mensualment el preu de 30.-euros corresponent al preu de dues places.

Així les coses, és coherent amb els elements de prova i amb la lògica la conclusió del tribunal *a quo* que l'agent va haver de llogar al seu lloc de treball una segona plaça d'aparcament per estacionar el vehicle accidentat en espera de la seva reparació tot i conservant la plaça que ja tenia llogada per estacionar el vehicle que ha de fer servir per desplaçar-se fins al seu lloc de treball.

Es tracta sense dubte d'una conseqüència directa de l'accident i del fet que la companyia defenent es va negar des de l'inici a fer-se càrrec de les reparacions, mantenint que no volia satisfer en concepte d'indemnització més que l'import de 2.850.-euros que considera el valor venal del cotxe.

Per tant, no pot la part apel·lant retreure al Sr. R.A.C. que la reparació encara no s'ha efectuat quan aquesta circumstància només li és imputable a ella puix el perjudicat no té necessàriament els recursos econòmics suficients per assumir l'important cost de la reparació.

La bona fe es presumeix i no existeix cap element per considerar que el Sr. R.A.C. podria allargar el termini per iniciar els treballs de reparació quan al contrari el seu interès és que les mateixes comencin el més aviat possible.

Per conseqüent, s'ha de confirmar la decisió de la instància de posar a càrrec de la part defenent, el cost mensual de 15 euros mensuals en concepte de lloguer d'una plaça de pàrquing, a comptar del mes de novembre del 2015 i fins que no es procedeixi a la reparació del vehicle.

Per tot l'exposat s'ha de desestimar íntegrament el recurs.

IV.- La desestimació del recurs determina la condemna de la part recurrent a pagar les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la representació processal de la companyia X. contra la Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal, secció civil de data 13-10-2016 que confirmem íntegrament;

IMPOSAR a la companyia X. les costes judicials de segona instància, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-